

Záchrana konikleců

Na vršku u skály,

slunce už nepálí.

Je poledne a koni se pouštějí z klece,

až když rostou koniklece.

Potom přichází noc a koniklece přestanou růst,

přestane-li koniklec růst koně zas do klece zavřou.

Koniklec je kytká krásná,

nic se její kráse nevyrovná.

Fialovo-žlutá kytká nám ale bohužel vymírá,

a proto my musíme je chránit.

Jelikož jestli je neuchráníme,

koně budou muset zůstat v klecích.

Jestliže koně zůstanou v klecích,

celý svět bude smutný.

Ale můžeme tomu zabránit tím,

že budeme přírodu chránit,

tak vezměte svoje hnojení a lopatky a pojďme kytku zachránit.

Podaří-li se nám kytku zachránit,

příroda nám poděkuje a koně osvobodí.

Nebude to cesta lehká,

budeme muset přestat házet odpadky do lesa a začít více recyklovat.

Jestliže začneme recyklovat,
tak se možná koniklec vzpamatuje a růst začne hned.
Z recyklováním jsme začali hned
a poděkoval nám celý svět.

Příroda se vzpamatovala
a hned nám vyhověla tím, že kytky zachránila.
Kytky jsou zachráněné, a koně z klece ven,
práce byla dokonána.

Jediné, co můžeme říct je HURÁ.
Příběh skončil hezky, tak jak to má být
a vždycky si rád vzpomenu,
jak jsme koniklec zachránili
a zároveň jsme si pěkně pochodili.